

И. Не, мамо : струва ми ся че ако да бѣше червена, и всички-ти листіе по дърветата червени, щѣхъ да ся толкова свѣтли, щото щѣхъ да повреждатъ очи-тѣ ми кога ги глѣдамъ.

М. Тая е сама-та причина : никоѣж другъ боѣж не могатъ да гледатъ очи-тѣ толкова лесно за много време, колкото зеленъ-тѣ : не си ли видѣлъ челоуѣцы да носятъ зелены очила ?

И. Видѣлъ съмъ, мамо : но не знаѣж защо ги носятъ на очи-тѣ си.

М. Кога гледатъ съ зелены-ты очила, всяка вещь ся види като че е зелена : и понеже очи-тѣ имъ сѣ слабы, и ся повреждаватъ да гледатъ свѣтлы вещи, зелены-ты стѣкла ползуютъ много очи-тѣ.

И. Колко любопытны вещи знаешъ, мамо. Желаѣж да ми кажешъ още повече такыва.

М. Съ благодареніе ще ти кажъ, Иванчо, и колкото повече научишь за любопытны-ты вещи, толкова повече ще познавашъ Божіе-то благодареніе.

Богъ създаде очи-тѣ ти не само да гледашь безъ препятствіе, но създаде ги и да гледашь бесчисленны добры вещи на около си, та да можешъ да приимашъ много голѣмо благодареніе отъ гледаніе-то имъ.

И. Колкото пѣти ми е угодно като гледамъ нѣщо, толкова трѣбува да размышлявамъ колко е добръ Богъ къмъ мене.

М. Наистинъ, сыне мой : и трѣбува да му